

Det Kgl. Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Vår dato 6.3.2014
Vår referanse KDM
Deres dato 5.12.2013
Deres referanse 13/2824

Hørings svar – Uførepensjon i private tjenstepensjonsordninger NOU 2013: 12

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) viser til Finansdepartementets høringsbrev av 5. desember 2013 der Banklovkommissjonens utredning NOU 2013: 12 "Uførepensjon i private tjenstepensjonsordninger" er sendt på høring.

NHO er opptatt av at et nytt regelverk for uførepensjon i privat sektor utformes slik at det bygger opp under arbeidslinjen. Vi mener forslaget kunne gjort dette på en bedre måte. Kritikken går spesielt på at kompensasjonsnivået i mange tilfeller kan bli for høyt. Vi finner det helt avgjørende at det er tilstrekkelig lønnsomt å arbeide fremfor å motta trygd. Da stimuleres det til at flere jobber og at de jobber lenger.

Når det gjelder hovedtrekkene i den modellen for øvrig, og måten den er tilpasset ny uføretrygd i folketrygden på, er vi stort sett godt fornøyd. Modellen bygger videre på de prinsipper som innføres med ny uføretrygd som skal gjøre det enklere å kombinere arbeid og trygd, og mer lønnsomt å øke arbeidsinnsatsen for uføre. Denne omleggingen skal bidra til at flere med redusert og variabel arbeidsevne stimuleres til å delta mer i arbeidslivet.

Vi tror også den nye modellen for uførepensjon fra privat tjenstepensjon vil støtte bedre opp under et mer mobilt arbeidsliv hvis den gjøres om til en ren forsikringsordning.

For NHO er det som nevnt sentralt at en ny modell for uførepensjon fra en privat tjenstepensjon gir de riktige insentivene i forhold til arbeidslinjen. For den enkelte som mottar ytelser vil det være summen av ytelser som har betydning. Videre vil det være den relative forskjellen mellom lønn og samlede uføreytelser som har betydning. Selv beløp som nominelt kan anses som beskjedne vil kunne bringe samlet uføreytelse opp i nivåer som ikke gjør det tilstrekkelig lønnsomt å utnytte arbeidsevnen.

Når vi ser mulige kompensasjonsnivå som "vanlige" uføretilfeller kan få, er det imidlertid vanskelig å se hvordan ny uføretrygd og foreslått modell for uførepensjon i privat sektor kan bidra til å styrke arbeidslinjen. Vår vurdering er at kompensasjonsnivåene jevnt over ligger for høyt hvis maksimalrammene benyttes. Eksempler viser kompensasjonsgrader opp mot 90 prosent ved 20 prosent jobb, og for en som jobber 50 prosent, men er 100 prosent ufør, kommer nivået nær hundre. Har man barn vil nivåene kunne bli enda høyere.

I privat sektor er det bedriften som beslutter hvorvidt det skal tegnes en uførepensjonsordning, og i tilfelle hvordan denne skal utformes. Likevel bør ikke loven åpne for at det kan tegnes uførepensjonsordninger som ikke støtter opp under arbeidslinjen.

NHO mener derfor det må foretas en revurdering av forslaget slik at kompensasjonsnivåene kommer lavere. Det må være en markert forskjell mellom den inntekt man har ved å stå i jobb og den samlede inntekt man kan få som ufør.

Effekten av høye samlede kompensasjonsnivåer vil ikke bare ha innvirkning på uttaket og kostnadene til de private uførepensjonene. I den grad gode ytelser fører til flere uføre vil det også føre til økte utgifter i folketrygden, tap av arbeidskraft og dermed redusert verdiskaping og lavere skatteinntekter.

NHO viser også til vårt hørings svar til det nye regelverket for uførepensjon fra offentlig tjenstepensjon. Der påpeker vi de samme forholdene. Proposisjonen for nytt regelverk for offentlig uførepensjon ble fremmet av Stoltenberg-regjeringen 4. oktober 2013. Forslaget er i mars 2014 vedtatt som lov. NHO er imidlertid fornøyd med at Arbeids- og sosialkomiteens flertall i Innst. 126 L (2013-2014) har bemerket det forhold at proposisjonen legger opp til svært høye kompensasjonsgrader i uføreordningen i offentlige tjenstepensjonsordninger. Det vises også til at regjeringen i henhold til regjeringsplattformen vil gå gjennom dagens velferdsordninger for å sikre at det lønner seg å jobbe. Flertallet i komiteen legger til grunn at en slik gjennomgang også vil inneholde en vurdering av kompensasjonsnivåene i det samlede uføregelverket og at de imøteser en slik utredning fra regjeringen. De ber også om en utredning av barnetillegget i uføretrygden.

Basert på dette mener NHO at Finansdepartementet i sitt arbeid med proposisjonen om nytt uførepensjonsregelverk for private tjenstepensjoner bør foreta endringer på disse områdene.

Når det gjelder departementets forslag til modellendring støtter NHO at ny uføreordning utformes som en nettoordning, der uførepensjonen beregnes som et tillegg til uføretrygden fra folketrygden.

Videre mener vi det er fornuftig at en ny uførepensjonsordning utformes som en ren forsikringsordning, der tjenestetid ikke påvirker størrelsen på pensjonen. Vi mener en slik omlegging vil bidra til en bedre mobilitet i arbeidslivet for seniorer. Modell forutsetter imidlertid at man finner frem til en løsning som avkorter den nye uførepensjonen mot tidligere opptjente rettigheter fra offentlig og privat sektor slik at den enkelte ikke får "dobbelt opp" og dermed utilsiktet høy uførepensjon. På dette punktet mener vi at forslaget fra Banklovkomisjonen må forbedres, og regelverket for samordning må strammes inn.

Vi vil videre i vårt hørings svar gi våre kommentarer og beskrive nærmere hvilke forhold vi mener bør endres.

Særlige merknader

I dette kapittelet vil vi gå nærmere inn på NHOs syn.

1. *Støtter nettoordning*
2. *Forsikringsordning støttes – men samordningsregler må strammes inn*
3. *Bør ikke åpnes for ny fripoliseopptjening (pensjonsbevis)*
4. *Kompensasjonsnivå – for høyt. Maksimalsatsen på 10 prosent bør justeres ned.*
5. *Samordning mot inntekt viktig. Fribeleg på 0,4 G gir feil insentiv*
6. *Minste uføreggrad på 20 prosent er for lavt – bør følge folketrygden*
7. *Ikke dekke for manglende folketrygd*
8. *Bør vurdere å innføre tak på samlede ytelser*
9. *Barnetillegg bør ut*
10. *Støtter inntektsfradrag til premiefond*

1. Støtter nettoordning

NHO støtter forslaget i utredningen som går på at uførepensjonsordningen utformes som en nettoordning som blir et direkte tillegg til uføretrygden fra folketrygden. En slik modell synes å gi det enkleste og det mest hensiktsmessige regelverket.

For visse situasjoner mener vi det er grunn til å innføre tak på samlet ytelse, slik at kompensasjonsnivået ikke kan passere gitte maksimalrammer.

2. Forsikringsordning støttes – men samordningsregler må strammes inn

NHO finner det fornuftig at en ny uførepensjonsordning utformes som en ren forsikringsordning, der tjenestetid ikke påvirker størrelsen på pensjonen. Vi tror en slik omlegging vil bidra til en bedre mobilitet i arbeidslivet for seniorer.

Vi viser også til at Arbeids- og sosialkomiteen i Innst. 126 L (2013-2014) om nytt regelverk for uførepensjon i offentlig tjenstepensjon forutsetter at regjeringen kommer tilbake til Stortinget med en utredning for en vurdering av felles ordninger mellom privat og offentlig sektor basert på en forsikringsordning.

En modell med forsikringsordning forutsetter imidlertid at man finner frem til en løsning som avkorter den nye uførepensjonen mot tidligere opptjente rettigheter fra offentlig og privat sektor på en slik måte at den enkelte ikke får "dobbelt opp" og dermed utilsiktet høy uførepensjon. På dette punktet mener vi at forslaget fra Banklovkommisjonen må forbedres, og at regelverket for samordning må strammes inn. Foreslått løsning kan medføre overkompensasjon for den ansatte og en unødig kostnad for bedriften.

Det er uheldig dersom det samlede regelverket fører til at noen kan få "mer enn full dekning". En systemomlegging bør ikke føre til at den enkelte sitter igjen med mer enn det pensjonsordningene man er medlem av, eller har vært med i, hadde som tiltenkt nivå.

Løsningen som er foreslått er utformet slik at arbeidstakeren får rett til tidligere opptjent uførepensjon fullt ut, men at eventuelt fradrag skjer i utbetalingen fra uførepensjonsordningen han eller hun nå er medlem av. Dette er et fornuftig prinsipp. Det er viktig at samordning skjer mot alle ytelser fra fripoliser, pensjonsbevis og oppsatte rettigheter fra offentlige pensjonsordninger.

Det NHO ikke støtter i forslaget er at avkortingen mot tidligere rettigheter først skjer hvis maksimalgrensen på 10 prosent for samlet uførepensjon overskrides. Løsningen er med andre ord på rett spor, men samordningen må strammes inn.

NHO støtter derfor ikke de foreslåtte rammene i lovutkastet §§ 9-12 femte ledd, 9-14 annet ledd og 9-15 første ledd for fradrag for overskytende uførepensjon i den utstrekning ytelsene fra uføretrygden, foretakets pensjonsordning og de samlede ytelsene fra fripoliser, pensjonsbevis og oppsatte rettigheter fra offentlige pensjonsordninger overstiger en kompensasjonsgrad som er høyere enn uføretrygden og de maksimale grensene fastsatt i lovutkastet § 9-8.

Vi finner det spesielt uheldig hvis løsningen også skal anvendes i tilfeller der et foretak en stund før ny lov trer i kraft har lukket sin uførepensjon med fripoliseopptjening og gått over til en uførepensjonsordning uten fripoliseopptjening. Dette er noe mange foretak har gjort de senere år. Hvis en ansatt som har vært i samme foretak hele denne tiden først får avkortning hvis maksimalrammen overskrides, anser vi dette som en svært urimelig løsning for foretaket. Gitt for eksempel at tidligere uførepensjonsordning var en 66 prosents ordning, og ny ordning for eksempel er en tre prosents ordning. At avkortning da først skal skje ved 10 prosent og dermed gi den ansatte en mye høyere ytelse enn arbeidsgiver noen gang har tiltenkt, mens arbeidsgiver får tilsvarende lavere fradrag ved premieberegningen av ny ordning, brister det med det vi anser som et balansert og rettferdig system.

Samordning hvis midlertidig uførepensjon

Fra lovforslagets § 9-2 (2) ytes midlertidig uførepensjon når det ikke er avklart om inntektsevnen er varig nedsatt. NHO vil presisere at det også i perioder med midlertidig uførepensjon må foretas samordning mot eventuell utbetaling fra tidligere rettigheter, på samme måte som det skal gjøres ved utbetaling og premieberegning av den varige uførepensjonen.

I den første tiden etter at man blir syk og ufør er det spesielt viktig at de samlede ytelser ikke gir for høy kompensasjon, men gir insentiver i tråd med arbeidslinjen.

Samordning må føre til premiereduksjon ved betalingstidspunktet

En samordning med tidligere rettigheter medfører avkortning i pensjonsordningens ansvar. Premien må derfor beregnes hensyntatt dette. Det er viktig at det kommer klare retningslinjer for premieberegningen, slik at reduksjonen hensyntas på premieberegningstidspunktet.

Videre må det finnes løsninger slik at det blir enklere å få oversikt over et medlems opptjente rettigheter når det gjelder uførepensjon. Det kan vurderes om f.eks. Norsk Pensjon kan egne seg for et slikt register.

3. Ikke åpne for ny fripoliseopptjening (pensjonsbevis)

NHO mener det ikke bør åpnes for å ha ordninger der det kan tjenes opp rett til uførepensjon ved skader og sykdom som oppstår etter at arbeidstakeren har sluttet i foretaket, jf. lovutkastet § 9-12. En ordning med opptjening av uførepensjonsrettigheter er administrativt kostbart og bryter med prinsippene bak det nye produktet, hvor den enkelte ansatte har rett til full uførepensjon uten krav til tjenestetid. Foreslåtte regler om avkortning vil medføre at et system med opptjening av uførerettigheter ikke nødvendigvis vil bidra til høyere uføreytelser.

I de senere årene har nye avtaler om uførepensjon knyttet til tjenstepensjonsordninger i privat sektor i all hovedsak vært rene risikoprodukter uten fripoliseoppbygging. Det er derfor grunn til å tro at svært få foretak vil velge en løsning med uførepensjon med fripoliserettigheter.

Så lenge ett foretak velger å etablere en slik ordning, må imidlertid alle pensjonsinnretninger i prinsippet videreføre et administrativt system for avkortning av uføreytelser. En ordning med opptjening av uførerettigheter vil således innebære at pensjonsinnretningene også etter en overgangsperiode må ha administrative rutiner og systemer for håndtering av fripoliserettigheter.

Hvis det likevel åpnes i loven for dette som foreslått i § 9-12 mener vi at det må skje en samordning med slike pensjonsbevis ved medlemskap i senere ordninger hos ny arbeidsgiver.

Arbeidstakere som slutter i et foretak med uføreordning og ikke går over i ny stilling, eller som ansattes i et foretak uten, eller med mindre gunstig uføreordning, vil kunne ønske å fortsatt ha en uføredekning. Vi minner om at disse arbeidstakernes behov vil kunne dekkes hvis uføredekningen videreføres gjennom en fortsettelsesforsikring, som pensjonsinnretningene etter forsikringsavtaleloven § 19-7 er pålagt å tilby.

4. Kompensasjonsnivå – for høyt. Maksimalsatsen på 10 prosent bør ned

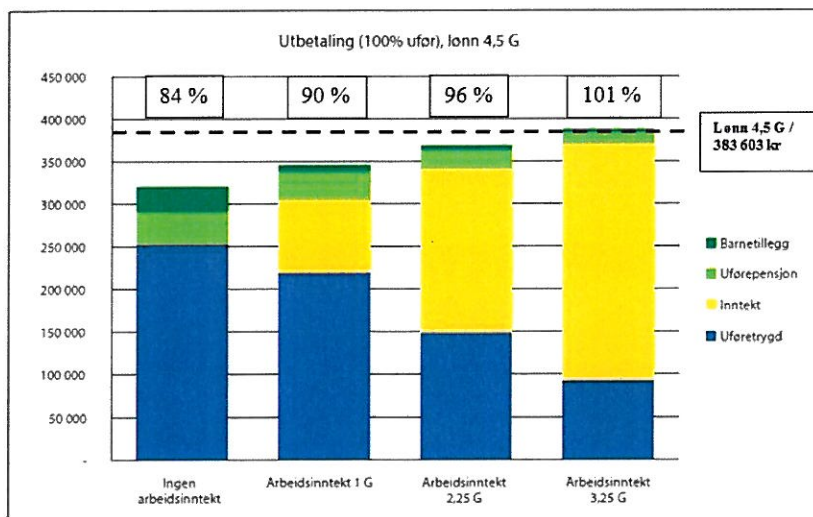
NHO mener de foreslåtte maksimalrammene for den nye uførepensjonsmodellen åpner for kompensasjonsnivå som kan bli for høye. Tilpasningene av uførepensjon til ny uføretrygd i folketrygdloven må ivareta arbeidslinjen som et bærende prinsipp.

NHO finner at forslaget til maksimalramme for uførepensjon i prosent av lønn på 10 prosent (lønn 0 til 12 G) er for høyt, og at det må en kraftig reduksjon til.

I NHOs høringssvar til det nye regelverket for uførepensjon fra offentlig tjenstepensjon, påpekte vi også vår bekymring for at kompensasjonsnivåene i mange tilfeller blir liggende for høyt. NHO er fornøyd med at Arbeids- og sosialkomiteens flertall i Innst. 126 L (2013-2014) har bemerket at nytt regelverk for uførepensjon fra offentlig tjenstepensjon legger opp til svært høye kompensasjonsgrader. De viser også til at regjeringen i henhold til regjeringsplattformen vil gå gjennom dagens velferdsordninger for å sikre at det lønner seg å jobbe. Flertallet i komiteen legger til grunn at en slik gjennomgang også vil inneholde en vurdering av kompensasjonsnivåene i det samlede uførerregelverket og ber om en slik utredning fra regjeringen.

Av beregningene i utredningens tabeller 10.3 og 10.5 ser man at samlet kompensasjonsgrad fra uføretrygd og uførepensjon, eventuelt kombinert med noe arbeidsinntekt, for mange kan komme opp i 80-90 prosent hvis maksimalrammene benyttes. For enkelte tilfeller også over 100 prosent.

I figuren nedenfor gjengis figur 10.1 fra NOU 2013:12. Dette er et "vanlig" tilfelle med et midlere lønnsnivå og ett barn. Den viser av bruttoutbetaling ved 100 prosent uførhet, lønn 4,5 G og ingen til 3,25 G i arbeidsinntekt. Tall for kompensasjonsgrad og stiplede linje for tidligere lønn er lagt inn av NHO. Eksempelet er basert på uførepensjon lik maksimalrammen på 10 prosent. Det er ikke sett på skattemessige effekter.

Figur 10.1 Grafisk framstilling av bruttoutbetaling ved 100 prosent uførhet, lønn 4,5 G og ingen til 3,25 G i arbeidsinntekt.

Kilde: Norwegian Insurance Partner AS, oktober 2013.

Hovedgrepet for å unngå slike kompensasjonsnivåer må være en kraftig reduksjon av flertallets forslag til maksimalramme for uførepensjon i prosent av lønn på 10 prosent (lønn 0 til 12 G). Det er i dag få tjenstepensjonsordninger som har et høyere nivå enn 66 prosent sammen med folketrygden. I Prop. 202 L (2012-2013) med forslag til uførepensjon for de offentlige tjenstepensjonsordningene viser beregningene at endring av skatteregime for de fleste kan kompenseres med et nivå på rundt tre prosent.

De høye kompensasjonsgradene forsterkes ytterligere av elementer som fribeløp ved arbeidsinntekt og barnetillegg, samt de foreslåtte samordningsreglene for de som har tidligere opptjente rettigheter. Dette er tatt opp i egne avsnitt.

Når det gjelder vår bekymring for de høye kompensasjonsnivåene vil vi også henvise til at det i 2010 ble innført¹ en bestemmelse som sier at det skal gjøres fradrag i uførepensjonen fra en privat tjenstepensjon dersom summen av beregnede arbeidsavklaringspenger og uførepensjonen utgjør mer enn 70 prosent av lønn. I høringsnotatet fra 2009 argumenterte Finansdepartementet bl.a. med at denne forskriftshjemmelen skulle motvirke utilsiktet høy samlet kompensasjon. Noe som ville kunne bidra til unødig tidlig tilbaketrekking fra arbeidslivet.

Med omlegging av uføretrygden i folketrygden fra 2015 vil denne i ytelse bli lik arbeidsavklaringspenger. Skattereglene vil også være like. NHO mener derfor at samme argumentasjon som for 70 prosents begrensningen bør gjelde for ny uføretrygd og nye private tjenstepensjoner.

I lovforslagets § 9-10 andre ledd (NOU 2013:12) gis regler for fradrag dersom medlemmet mottar midlertidig uførepensjon.

¹ I forskrift 1. desember 2012 nr. 1212 til lov av 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon § 5-2

"... Dersom medlemmet mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden, kan pensjonsinnretningen ikke i tillegg utbetale midlertidig uførepensjon som vil innebære at summen av arbeidsavklaringspenger og midlertidig uførepensjon til medlemmet vil overstige 70 prosent av lønnsgrunnlaget etter § 9-7."

NHO støtter dette forslaget, og mener tilsvarende prinsipp også bør gjennomføres for den varige uførepensjonen. Dette har også sammenheng med at de maksimale grensene for uførepensjon ligger for høyt.

5. Samordning mot inntekt viktig. Fribe løp på 0,4 G gir feil insentiv

I Folketrygdens nye uføretrygd (fra 2015) skal det legges til rette for å kombinere uføretrygd og arbeid. Dette er også i tråd med målsettinger i IA-arbeidet. Det er bra at personer med variabel arbeidsevne stimuleres til å delta mer i arbeidslivet, men løsningen med fribe løp bidrar til å svekke arbeidslinjen i forslaget. Fribe løpet, sammen med ulike andre elementer i lovverket, kan medføre at man ender med en svært høy kompensasjonsgrad.

I forbindelse med høring på Prop. 130 L (2010-2011)² mente NHO, i likhet med flertallet i Uføreutvalget, at all inntekt bør føre til reduksjon i uføreytelsen. I tilfelle dette kunne bli administrativt krevende, kunne et fribe løp på 0,2 G godtas. NHO mente at Regjeringens forslag på 0,4 G lå for høyt.

En innføring av tilsvarende fribe løp også for tjenstepensjonen vil være med å forsterke disse effektene. NHO går derfor imot forslaget i høringsnotatet om fribe løp på 0,4 G i tilfeller uførepensjonen kommer til utbetaling samtidig med uføretrygd. Avkortingene bør skje fullt ut i forhold til inntekt.

Fribe løp vil dessuten kunne gi feil insentiv da det lønner seg mer å være 100 prosent ufør og jobbe 50 prosent, enn det det vil gjøre å ha en uføregrad på 50 prosent. Med forutsetninger som beskrevet over for figur 10.1 fra NOU 2013:12 vil en som er 100 prosent ufør, men jobber 50 prosent, få en kompensasjonsgrad på 96 prosent, mens en som har 50 prosent uføregrad vil få en kompensasjonsgrad på 89 prosent.

I lov om uførepensjon for offentlig tjenstepensjonen er det ikke fribe løp når

- utbetaling skjer samtidig med arbeidsavklaringspenger, eller når
- personen ikke mottar noen ytelser fra folketrygden (f.eks. lav uføregrad)

En løsning der man ikke innfører fribe løp for uførepensjon fra private tjenstepensjoner antar vi derfor kan løses administrativt.

Viktig med effektiv løsning for innhenting av inntekt

Et viktig forhold for ny modell for uføretrygd er muligheten til varierende inntekt uten at uføregraden endres. For å få løpende god samordning mot inntekt også for tjenstepensjonene, er det viktig at det legges til rette for automatiske løsninger med elektronisk innhenting.

² Prop. 130 L (2010-2011)² Endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre)

6. Minste uføregrad på 20 prosent er for lavt – bør følge folketrygden

NHO mener det ikke bør åpnes for å kunne fastsette minstekrav til nedsatt inntektsevne så lavt som til 20 prosent, ref. lovforslagets § 9-3(3). Minstekravet til uføregrad bør følge nedre grense for uføretrygd fra folketrygden, noe annet vil bidra til å undergrave de beslutninger som er gjort for denne.

Vi finner det heller ikke riktig at tjenstepensjonen skal gå inn å kompensere for manglende folketrygdutbetalinger i tilfeller der uføregraden er lavere enn folketrygdens grenser.

Fastsettelse av uføregrad er beheftet med stor usikkerhet, og denne usikkerheten øker jo lavere uføregraden settes. NHO mener det er en viss sannsynlighet for at lavere inngangsvilkår vil øke antallet uføre.

Mange uføretilfeller har en sammensatt årsak og et flertall skyldes psykiske lidelser og muskel og skjelett lidelser. Fastsettelse av uføregrader ned mot 20 prosent i slike tilfeller vil ofte være vanskelig. Det kan i enkelte tilfeller også bli en viss utfordring å skille behovet for uførepensjon på 20 prosent og et ønske om å jobbe redusert én dag i uken. NHO kjenner til argumentet om at krav til høy uføregrad kan gi insentiv til å ønske en høyere uføregrad enn det man ellers ville hatt behov for, men vi finner at dette argumentet ikke veier like tungt.

Vi viser også til Arbeidsdepartementets Meld. St. 46 (2012-2013) "Flere i arbeid", der det på side 77 tas opp spørsmålet om helseproblemer overdrives for å sikre at man fyller vilkårene om nedsatt arbeidsevne på 50 prosent ved overgang fra sykepengene til arbeidsavklaringspenger. Departementet uttaler her at det er behov for mer kunnskap om dette. De uttaler videre "*Omfanget av skjønn i fastsettelsen av graden av nedsatt arbeidsevne kan tilsi at en bør være varsom med å sette inngangskravet for lavt*".

7. Ikke dekke for manglende folketrygd

NHO mener primært at tjenstepensjonen ikke bør dekke opp for at det ikke ytes folketrygd.

Hvis lavere uføregrad enn i folketrygden tillates i uførepensjon fra private tjenstepensjoner, finner vi det videre ikke riktig at det skal være en "skal"-bestemmelse at uførepensjonen også skal dekke manglende folketrygd i tilfelle der folketrygdens minstekrav til uføregrad ikke er oppfylt, ref. § 9-8 (4). Hvis dette likevel skal tillates, og bedriften har valgt å dekke for lave uføregrader, bør det være valgfritt for bedriften om pensjonsordningen også skal dekke for manglende folketrygd. Vi vil her gjøre oppmerksom på at i en pensjonsordning på for eksempel tre prosent, og med en uføretrygd som dekker 66 prosent av inntil lønn 6 G, vil det å dekke opp for manglende folketrygd ved en lav uføregrad bety en mye større utbetaling for å dekke uføretrygden, enn det som vil komme fra tjenstepensjonsordningen i seg selv.

8. Bør vurderes å innføre tak på samlede ytelser

NHO mener det er uheldig at personer kan komme bedre ut som ufør enn å være i jobb, eller at det ikke er tilstrekkelig forskjell på hva man kan få utbetalt i arbeid i forhold til å motta uføreytelser. Det bør derfor vurderes å innføre tak på hva samlede ytelser fra folketrygd og tjenstepensjoner (inkl. tidligere opptjente rettigheter) kan utgjøre.

9. Barnetillegg bør ut

NHOs primære standpunkt er at det ikke skal ytes barnetillegg til uføretrygd fra folketrygden og heller ikke til uførepensjon fra offentlige eller private tjenstepensjoner. Den lønn man får i forbindelse med arbeid settes ikke avhengig av antall barn.

NHO mener derfor at det ikke bør være mulig å tegne barnetillegg tilknyttet uførepensjonen.

NHO viser videre til at regelverket for barnetillegg i tilknytning til folketrygdens uføretrygd i mange sammenhenger gir svært høye kompensasjonsgrader. Selv små tillegg fra en tjenstepensjonsordning vil forsterke nivået ytterligere og bringe samlet kompensasjon opp i nivå som ikke gjør det tilstrekkelig lønnsomt å utnytte arbeidsevnen. Enkelte vil også tape på å være i arbeid. Høye kompensasjonsgrader som gjør det mindre attraktivt å forbli i arbeid strider med arbeidslinjen.

NHO viser videre til at regjeringen i henhold til regjeringsplattformen har sagt at de vil gå gjennom dagens velferdsordninger for å sikre at det lønner seg å jobbe, herunder utrede barnetillegget i uføretrygden. Videre har flertallet i Arbeids- og sosialkomiteen i sin innstilling til uførepensjon fra offentlig tjenstepensjon (Innst. 126 L (2013-2014)) en merknad der de skriver at personer med barn vil få svært høye samlede kompensasjonsgrader etter skatt. Flertallet i komiteen uttalte i sin merknad at de imøteser en utredning fra regjeringen.

Det kan også vises til følgende formulering i Arbeidsdepartementets høringsnotat "Tilpasning av uførepensjon fra offentlige tjenstepensjonsordninger til ny uføretrygd i folketrygden" fra 21. juni 2013:

"Uførepensjonen i tjenstepensjonsordningen skal sikre inntekten for personer som blir uføre. Hovedprinsippet er at kompensasjonen skal stå i forhold til den inntekten som faller bort. Siden lønn ikke avhenger av eventuell forsørgelsesbyrde, kan det synes ulogisk å ha et barnetillegg til uførepensjonen, og dette ville neppe blitt foreslått dersom ordningen skulle lages fra grunnen av i dag."

NHO vil videre påpeke at dersom det skal åpnes for å velge pensjonsordninger med barnetillegg, bør tillegget ikke utbetales til 21 år, men til 18 år. Det vises til at folketrygden og uførepensjon i offentlige tjenstepensjonsordninger har 18 år som hovedregel hva gjelder utbetalingstid for barnetillegg.

10. Støtter inntektsfradrag til premiefond

NHO vil bemerke at vi støtter Banklovkommisjonens forslag i § 9-10 (3) om at inntektsfradrag i uførepensjonen til medlemmer som har pensjonsgivende arbeidsinntekt (utover fribeløpet) føres til bedriftens premiefond.

Slike inntektsfradrag antas vanskelig å ta høyde for i premieberegningen i forkant. Det vil kunne variere fra uføretilfelle til uføretilfelle, og mellom bedrifter og de enkeltes arbeidssituasjon, i hvor stor grad løsningen med varierende arbeidsinntekt benyttes.

Vennlig hilsen
NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON
Område Arbeidslivspolitik

Svein Oppegaard
Direktør